

Nieuwsbrief STAB OGR Updates - Nummer 21, 2012

Nummer 21, 2012

Redactie: mr. G.A. Keus, mr. J.K. van de Poel, mr. ir. O.W.J.M. Scholte, mr. R. Veenhof en bc. K-RMT P.A.H.M. Willems.

INHOUDSOPGAVE

Rechtbank

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBUTR:2012:BYo64o](#) 11-10-2012

Gemeente Oudewater

Raad van State

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BYo383](#) 17-10-2012

Weert/bestemmingsplan 'Integrale verplaatsing [belanghebbende]'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BYo4o9](#) 17-10-2012

Westvoorne/bestemmingsplan 'Glastuinbouwintensiveringsgebied Tinte'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BYo377](#) 17-10-2012

Bergen/ontheffing

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BYo399](#) 17-10-2012

Drechterland/bestemmingsplan 'Drechterland Noord 2011'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BYo411](#) 17-10-2012

Roosendaal/voorbereidingsbesluit

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BX97o5](#) 10-10-2012

GS Limburg

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BX1o22](#) 11-07-2012

GS Groningen

Uitspraken zonder ECLI

- onbekend -

Gedeputeerde Staten Gelderland

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Gemeente Oudewater

Verzoek om intrekking milieuvergunning tijdig en terecht afgewezen. Verweerder heeft de bevoegdheid om een hogere geurbelasting toe te staan dan reeds vergund. Verweerder mocht ervan uitgaan dat van de vergunde rechten gebruik zal worden gemaakt

Casus

Beroep tegen het niet-tijdig beslissen op een verzoek om intrekking van de milieuvergunning voor wat betreft de stal voor 4.800 gespeende biggen.

Eiser is van mening dat niet tijdig op het verzoek om intrekking is beslist nu de termijn die behoort bij de reguliere voorbereidingsprocedure is overschreden.

Verder stelt eiser dat de vergunde geurbelasting ontoelaatbaar is, aangezien de norm als opgenomen in de Wet geurhinder en veehouderij ruimschoots wordt overschreden. Bovendien is verweerder bevoegd de vergunning in te trekken, omdat niet binnen drie jaar na het onherroepelijk worden gebruik is gemaakt van de vergunning.

Verweerder stelt dat tijdig op de aanvraag is beslist, aangezien niet de reguliere maar de uitgebreide voorbereidingsprocedure en de daarbij behorende termijn van toepassing is.

Volgens verweerder is de vergunde geurbelasting niet ontoelaatbaar, aangezien het op grond van de Wet geurhinder en veehouderij bij gemeentelijke verordening mogelijk is om een hogere geurbelasting toe te staan.

Verweerder gaat ervan uit dat vergunninghouder alsnog op korte termijn van de vergunning gebruik gaat maken.

Rechtsvragen

1. Heeft verweerder terecht de uitgebreide voorbereidingsprocedure gevolgd?
2. Heeft verweerder het verzoek om intrekking gelet op de geurbelasting terecht kunnen

afwijzen?

3. Heeft verweerder het verzoek om intrekking kunnen afwijzen hoewel meer dan drie jaar na het onherroepelijk worden van de vergunning daarvan geen gebruik is gemaakt?

Uitspraak

Ad 1. De procedure die van toepassing is geweest op de voorbereiding van de omgevingsvergunning waarvan wijziging wordt verzocht, is bepalend voor de beantwoording van de vraag met toepassing van welke procedure een besluit op een verzoek om gedeeltelijke intrekking van die omgevingsvergunning moet worden voorbereid. Dit volgt uit artikel 3.15, derde lid van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo). Op het besluit waarvan gedeeltelijke intrekking wordt verzocht, was de uitgebreide voorbereidingsprocedure van toepassing, zodat deze procedure ook nu moest worden toegepast. Verweerder heeft tijdig op de aanvraag beslist.

Ad 2. De vergunde geurbelasting van 18,6 Ou/m³ heeft, gelet op de uitspraak van de Raad van State van 4 februari 2009 (LJN BH1826), reeds de rechtelijke toets doorstaan. De gemeente heeft op grond van de wet de bevoegdheid om buiten een concentratiegebied en buiten de bebouwde kom een geurbelasting toe te staan van 20 Ou/m³. Gelet op het voorgaande is de vergunde geurbelasting niet ontoelaatbaar.

Ad 3. Sedert drie jaar na het onherroepelijk worden van de milieuvergunning is daarvan geen gebruik gemaakt, zodat verweerder bevoegd was de vergunning in te trekken. Gelet op de inmiddels verleende bouwvergunning voor de biggenstal, de aangevraagde omgevingsvergunning voor een jongveestal/landbouwwerktuigenberging en de aanvraag om wijziging van de bestaande milieuvergunning heeft verweerder voldoende aannemelijk gemaakt dat het is te verwachten dat vóór 1 januari 2013 gebruik wordt gemaakt van de reeds verleende milieuvergunning. Van belang daarbij is dat de aangevraagde wijzigingsvergunning mede is gebaseerd op de verleende rechten uit de milieuvergunning. Bestaande rechten kunnen gelet op artikel 3, lid 3 en 4 van de Wet geurhinder en veehouderij een rol spelen bij een nieuw te verlenen vergunning.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 11-10-2012

ECLI: ECLI:NL:RBUTR:2012:BYo64o

Zaaknummer: SBR 12/1959

Wetsartikelen: 2.31 Wabo, 2.33 Wabo, 3.15 Wabo, 3 Wgv en 6 Wgv

RECHTSPRAAK

GS Groningen

Alhoewel het niet naleven van de gedoogvoorwaarden aanleiding is geweest voor de last onder dwangsom, laat dit onverlet dat de last geen betrekking heeft op overtreding van de gedoogvoorwaarden, maar op de overtreding van het verbod om een inrichting zonder de vereiste vergunning in werking te hebben

Casus

Last onder dwangsom wegens het in werking hebben van een inrichting in strijd met artikel 8.1, eerste lid, Wet milieubeheer. Aanleiding van de last is geweest dat appellante de voorwaarden van het destijds genomen gedoogbesluit niet naleeft. Appellante voert aan dat de last neerkomt op het handhaven van gedoogvoorwaarden, wat volgens haar niet mogelijk is.

Rechtsvraag

Kan worden gehandhaafd op het niet naleven van de voorwaarden van een gedoogbesluit?

Uitspraak

Het niet naleven van de voorwaarden waaronder het college de inrichting wenst te gedogen is aanleiding geweest voor het opleggen van de last. Dit laat onverlet dat de last – anders dan appellante betoogt – geen betrekking heeft op overtreding van de gedoogvoorwaarden, maar op de overtreding van artikel 8.1, eerste lid, van de Wet milieubeheer, zoals ook in zowel het primaire besluit als in het heroverwegingsbesluit is aangegeven.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 11-07-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BX1022

Zaaknummer: 201104260/1/A4

Wetsartikelen: 8.1 Wm (oud) en 5:32 Awb

RECHTSPRAAK

Bergen/ontheffing

Privaatrechtelijke belemmering

Een privaatrechtelijke belemmering staat aan de verlening van ontheffing in de weg wanneer deze belemmering een evident karakter heeft. Zo'n belemmering is evident indien zonder nader onderzoek kan worden vastgesteld dat het bouwplan voorzien is op grond die in eigendom aan een ander toebehoort en die ander daarin niet berust en niet hoeft te berusten.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 17-10-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BY0377

Zaaknummer: 201200094/1/A1

Wetsartikelen: 3.23 Wro en 4.1.1 lid 1 onder a Bro

RECHTSPRAAK

Westvoorne/bestemmingsplan 'Glastuinbouwintensiveringsgebied Tinte'

Milieueffectrapportage. Biovergistingsinstallatie. Wijzigingsbevoegdheid. Onvoldoende onderzoek

Bij de beoordeling van de milieueffecten in een milieueffectrapportage (m.e.r.) dient te worden uitgegaan van de maximale planologische mogelijkheden die het plan biedt. Dat ten behoeve van een eventueel wijzigingsplan alsnog onderzoek zal worden gedaan naar de milieueffecten van de daarin voorziene ruimtelijke ontwikkeling maakt dat niet anders. Nu niet in geschil is dat de oprichting van een biovergistingsinstallatie niet in de m.e.r. is beoordeeld terwijl de wijzigingsbevoegdheid die ontwikkeling wel mogelijk maakt en niet is gebleken dat dit slechts een theoretische mogelijkheid betreft, is de m.e.r. met betrekking tot dit wijzigingsgebied ten onrechte niet gebaseerd op de maximale planologische mogelijkheden van het plan en zijn de mogelijke milieueffecten van het plan in zoverre onvoldoende onderzocht in de m.e.r.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 17-10-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BY0409

Zaaknummer: 201105599/1/R2

RECHTSPRAAK

Drechterland/bestemmingsplan 'Drechterland Noord 2011'

Vershil tussen persoonsgebonden gedoogbeschikking en persoonsgebonden overgangsrecht

Een persoonsgebonden gedoogbeschikking kan in juridisch opzicht niet gelijk worden gesteld met in een plan opgenomen persoonsgebonden overgangsrecht.

Artikel 3.2.3 van het Bro biedt de raad de mogelijkheid om voor één of meer natuurlijke personen persoonsgebonden overgangsrecht op te nemen. Daartoe kan de raad overgaan in gevallen waarin het bestaande gebruik, gelet op artikel 3.2.2, vierde lid, van het Bro, niet onder de werking van het algemene overgangsrecht zou vallen en handhavend optreden zou leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard als bedoeld in artikel 3.2.3 van het Bro. Naar het oordeel van de Afdeling heeft de raad in dit geval niet inzichtelijk gemaakt waarom hij artikel 3.2.3 van het Bro hier niet heeft willen toepassen. De enkele stelling ter zitting dat de raad geen individuele regelingen in het plan wil opnemen, is daartoe niet toereikend, gelet op de mogelijkheden die de wet biedt.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 17-10-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BY0399

Zaaknummer: 201113132/1/T1/R1

Wetsartikelen: 3.2.2 Bro en 3.2.3 Bro

RECHTSPRAAK

Roosendaal/voorbereidingsbesluit

Voorbereidingsbesluit ten behoeve van vrijstelling artikel 19 WRO. Ontvankelijkheid

Op het voorbereidingsbesluit van 3 juni 2010 is de Wro van toepassing, zodat daartegen op grond van artikel 3.7, eerste lid, van de Wro in verbinding met artikel 8:5, eerste lid, van de Awb en de daarin genoemde bijlage geen rechtsmiddelen openstaan. Dat het vrijstellingsbesluit, waarvoor het voorbereidingsbesluit is vereist, is genomen krachtens artikel 19, eerste lid, van de WRO, is daarbij niet van belang.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 17-10-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BY0411

Zaaknummer: 201112248/1/A1

Wetsartikelen: 19 lid 1 WRO, 3.7 lid 1 Wro en 8:5 lid 1 Awb

RECHTSPRAAK

Weert/bestemmingsplan 'Integrale verplaatsing [belanghebbende]'

Meetpunt geuremissiepunt bij vaststelling bestemmingsplan anders dan bij toetsing op grond van Blm. Uitzonderingen

De Afdeling overweegt dat voor de toepassing van het Blm weliswaar wordt gemeten vanaf de buitenzijde van een object tot het dichtstbijzijnde geuremissiepunt, maar dat bij de vaststelling van een bestemmingsplan in beginsel als meetpunt de grens van het bouwvlak van het agrarische bedrijf dient te worden genomen. Binnen het gehele bouwvlak kan immers bedrijfsbebouwing tot stand komen waarin landbouwhuisdieren worden gehouden. Een uitzondering hierop kan slechts worden gemaakt als zeker is dat het bedrijf geen uitbreidingsmogelijkheden meer heeft noch de mogelijkheid om binnen het bouwblok nieuwe bebouwing op te richten voor het houden van landbouwhuisdieren. In dat geval kan gemeten worden vanaf de grens van de bebouwing.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 17-10-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BY0383

Zaaknummer: 201112979/1/R1

RECHTSPRAAK

GS Limburg

De Habitatrichtlijn vereist niet dat een project slechts kan worden vergund indien het de natuurlijke kenmerken van het betrokken gebied verbetert. Voor zover de Habitatrichtlijn verplicht tot het treffen van maatregelen om een te hoge depositie te doen verminderen, volgt daaruit niet dat het bevoegd gezag moet kiezen voor de maatregel van het weigeren van de vergunning. Er is ten onrechte geen onderzoek gedaan naar de mogelijke gevolgen van het project voor een in Duitsland gelegen Natura 2000-gebied

Casus

Vergunning krachtens de NB-wet 1998 voor een nertsenfokkerij die in de nabijheid ligt van twee Natura 2000-gebieden. Het bevoegd gezag heeft de vergunning verleend omdat de stikstofdepositie op de betrokken gebieden per saldo daalt. Appellante betoogt dat het uitgangspunt dat er geen aanleiding is om de vergunning te weigeren indien de depositie niet stijgt, in strijd is met de Habitatrichtlijn doordat op deze wijze vergunningverlening niet leidt tot een vermindering van de depositie. Verder betoogt appellante dat is gehandeld in strijd met het beginsel van gemeenschapstrouw door de depositie op een in Duitsland gelegen Natura 2000-gebied niet bij de vergunningverlening te betrekken.

Rechtsvragen

1. Is sprake van strijd met de Habitatrichtlijn?
2. Is gehandeld in strijd met het beginsel van gemeenschapstrouw?

Uitspraak

Artikel 6, derde lid, van de Habitatrichtlijn vereist voor vergunningverlening voor een project enkel dat dit de natuurlijke kenmerken van een gebied niet aantast. Deze bepaling vereist niet dat slechts vergunning voor een project kan worden verleend indien het project de

natuurlijke kenmerken van een gebied verbetert. Voor zover uit artikel 6, tweede lid, van de Habitatrichtlijn volgt dat door het bevoegd gezag maatregelen moeten worden genomen om een te hoge stikstofdepositie op een Natura 2000-gebied te doen verminderen, volgt uit deze bepaling niet dat het bevoegd gezag moet kiezen voor de maatregel van het weigeren van een vergunning. Het bevoegd gezag kan slechts vergunning kan verlenen voor een project indien het geen significante gevolgen heeft voor een in het buitenland gelegen Natura 2000-gebied of indien zekerheid is verkregen dat de natuurlijke kenmerken van dat gebied niet worden aangetast. Het college heeft niet op basis van een eigen onderzoek, noch op basis van een bij de Duitse autoriteiten gevraagd standpunt ter zake, onderzoek gedaan naar de mogelijke gevolgen van het vergunde project voor het in Duitsland gelegen Natura 2000-gebied.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 10-10-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BX9705

Zaaknummer: 201010326/1/A4

Wetsartikelen: 19d NB-wet 1998, 6 lid 3 Habitatrichtlijn en 6 lid 2 Habitatrichtlijn

RECHTSPRAAK

Gedeputeerde Staten Gelderland

Bij het verlenen van een ontheffing van het verbod in de Flora- en faunawet op het doden van inheemse diersoorten mag worden getoetst aan de voorwaarde dat er geen andere bevredigende oplossing bestaat. Dat er vrijstellingen gelden op grond van andere bepalingen bij of krachtens de Flora- en faunawet biedt geen grond voor een ander oordeel

Casus

Hoger beroep tegen afwijzing van een aanvraag om ontheffing op grond van artikel 68 Flora- en faunawet (Ffw) voor het doden van hazen en konijnen tussen zonsondergang en zonsopgang met behulp van geweer en kunstlicht. De rechtbank heeft geoordeeld dat in geval van de gevraagde ontheffing, in aanvulling op de belangenafweging die is gemaakt in het kader van de bestaande vrijstellingen op grond van (o.a.) artikel 65 Ffw om het hele jaar tussen zonsopkomst en zonsondergang hazen te doden en konijnen te verontrusten, moet worden getoetst aan de voorwaarden die gelden voor de gevraagde ontheffing. Ontheffing kan alleen worden verleend als er geen andere bevredigende oplossing bestaat ter voorkoming van schade aan fauna. Appellante heeft dit niet aannemelijk gemaakt.

Rechtsvraag

Moet bij de beoordeling van een ontheffing van het verbod op doden op grond van artikel 68 Ffw nog worden getoetst aan de voorwaarden van deze bepaling als er reeds vrijstellingen gelden op grond van (o.a.) artikel 65 van de Ffw?

Uitspraak

Uit artikel 68 Ffw volgt dat alleen ontheffing kan worden verleend van het verbod om te doden als er geen andere bevredigende oplossing bestaat. Gelet op de geschiedenis van de totstandkoming van de Ffw mocht verweerder de aanvraag van appellante beoordelen aan de hand van de voorwaarden van artikel 68 Ffw, mede gezien in het licht van de reeds geldende

vrijstellingen voor de diersoorten konijn en haas. Verweerder heeft terecht geoordeeld dat appellante onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat geen andere bevredigende oplossing bestaat om schade aan fauna te voorkomen. Verweerder heeft zich mogen baseren op het advies van het Faunafonds waarin is vermeld dat onder stroom te brengen verplaatsbare rasters in beginsel toereikend zijn om de gestelde schade tegen te gaan. Appellante heeft onvoldoende aannemelijk gemaakt dat deze maatregel ontoereikend is.

Datum uitspraak:

Zaaknummer: